

I Fuga

Andante (♩ = 66)

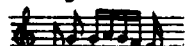
(a 4 voci)

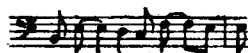
mf *legatissimo, con perfetta uguaglianza di suono*

Temat

Kontrapunkt

Z szesnastek drugiego taktu tematu wywodzi się najwyższy głos w t. 4 i wszystkie inne analogiczne figury. Z tematycznego fragmentu pochodzi bas w t. 12:

- a) Uczniowie zazwyczaj grają za szybko te dwie trzydziestodwójki.
b) Te małe diminuendo pozwolą lepiej wydobyć wejście tematu

- c) Trzeci palec musi przejść nad piątym bez najmniejszego skoku, przy ścisłym legato.
d) Czwarty palec trzeba przesunąć pod trzecim.
e) Tu kończy się ekspozycja i zaczyna się seria przeprowadzeń, w których temat zawsze powtarza się w kanonie.
f) *fis* trzeba zagrać znacznie ciszej niż dźwięki tematu, gdyż

inaczej ustęp ten zabrzmi w ten sposób:

3132

4 5 5 4 3 2 3 1 2 h) a tempo

13 1 2 1 3 2 1 2 1 poco rit.

3 2 1 3 2 1 2 1 marc.

5 4 3 2 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25

marc. cresc. marc. marc. mf marc. f marc. dim. p j) calmo marc. allargando pp

g) Niektórzy redaktorzy uważali za potrzebne dodanie ozdobań, którego nie ma w rękopisach Bacha, podał znak w nawiasach.
 h) Tę c' nie wykonywać staccato, lecz dotrzymać jej aż do następnego c'.

i) Pierwszy palec lewej ręki „odbierze” to c' od pierwszego palca prawej ręki (bez ponownego uderzenia).
 j) Stretto; nuta pedałowa na tonice.